

Meditație în doi

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Privesc în mine, un adânc abis
E peste tot și noaptea mă-nfioară,
Cu gheare lungi oblonul l-a închis
Și m-a lăsat s-alerg desculț pe-afară.

Simt ploaia cum mă piaptănă pe nas,
Iar vântul mă lovește peste față,
Aș sta cu mine singur la taifas,
Dar nu mai am pe ghem prea multă ață.

Te-aștept să vii, în suflet să cobori
Și să-mi aprinzi cu buzele o torță,
Să spargem câteva încuietori
Că împreun-avem mai multă forță.

- Cu degete rigide un compas
Măsoară latitudini și distanțe,
Dar între noi nu e decât un pas
Și un hotar impus de circumstanțe.

Întinde-mi mâna, hai să evadăm
Din mucegaiul toamnei pe zăpadă,
Rămâne timp destul să colindăm,
Depart, în a raiului livadă.

Când merii-ncărunțiți de-atâtea vești
S-or apleca să ne sărute lutul,
Te rog, iubirea mea, să-ți amintești
Că noi trăim de veacuri începutul.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif